

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Marie Turkové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobkyně: L. S.**, zastoupena Mgr. Janou Hrdličkovou, advokátkou, se sídlem Liborova 14/405, Praha 6, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 4. 2006, č. j. 60 Az 60/2004 - 82,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobkyně, advokátce Mgr. Janě Hrdličkové, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 1279,30 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí včasnou kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2004, č. j. OAM - 552/VL - 19 - 08 - 2004, kterým byla podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná. O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Jako důvody kasační stížnosti uvádí stěžovatelka, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku, když nezohlednil, že za pronásledování se podle § 2 odst. 7 zákona o azylu považuje i jednání soukromých osob, pokud lze prokázat, že stát není schopen zajistit ochranu před takovým jednáním. Důvodem k opuštění země původu bylo v případě stěžovatelky pronásledování osobami, které jí vyhrožovaly likvidací pro případ, že neuhradí peníze na závazky jejího manžela. Žalovaný ani soud dle stěžovatelky nepřihlédli ke skutečnosti, že v zemi původu je oblast organizovaného zločinu propojena se státní správou (resp. ozbrojenými složkami) a za těchto okolností je pro občana prakticky nemožné domoci se ochrany u státních orgánů. Stěžovatelka uvádí, že jí tvrzené důvody za výše uvedených okolností korespondují i s kritérii vyjádřenými v Příručce k postupům a kritériím pro určování

právního postavení uprchlíků, vydané Vysokým komisařem v Ženevě v lednu 1992. Dále shledává pochybení všech orgánů, které ve věci doposud rozhodovaly, ve směru nedostatečného zjištění skutkového stavu. Uvádí přitom, že žadatelé o azyl nejsou zpravidla schopni svá tvrzení jednoznačně prokázat. To však nezabavuje správní orgány přezkoumat žádost o azyl v celém rozsahu. Správní orgány v daném případě neprovedly konkrétní zjištění, přestože stěžovatelka důvody k podání žádosti o azyl uváděla od počátku. Výslovně stěžovatelka uplatňuje všechny důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v textu jsou však specifikovány pouze důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b), popř. d). Současně stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku.

Krajský soud v Ostravě po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud se zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Po posouzení předložené kasační stížnosti z hlediska výše naznačených kritérií musí Nejvyšší správní soud ve vztahu ke kasačním námitkám, kterými je namítána nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky při vyhodnocování azylových důvodů,

uvést následující: otázkou daného azylového důvodu se Nejvyšší správní soud vnitřně jednotně a nerozporně zabýval v řadě svých předchozích rozsudků. Je možné odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 Azs 45/2003. Strach vrátit se na Ukrajinu kvůli potížím s věřiteli ve vztahu k neuhrazenému dluhu manžela, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu (§ 12 zákona o azylu). Problémy se soukromými osobami nebyly zapříčiněny důvody pro azylové řízení významnými, tedy pronásledováním z důvodu rasy, národnosti, náboženství, příslušnosti k určité sociální skupině či pro zastávané politické názory, ale snahou o vrácení dlužné částky. V souzené věci navíc stěžovatelka nevyužila plnohodnotně možnosti ochrany v zemi původu, bez čehož v tomto případě nelze dospět k závěru, že jí byla pomoc ze strany státních orgánů v zemi původu odepřena (rozsudek sp. zn. 3 Azs 233/2005). K tomu, aby byl učiněn závěr o tom, že jednání je trpěno úřady v zemi původu stěžovatele, resp. stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním, musí stěžovatel využít prostředků, které mu právní řád země jeho původu poskytuje (sp. zn. 4 Azs 338/2005). Nejvyšší správní soud tedy v souladu se svou dřívější rozhodovací praxí v posouzení věcné stránky případu pochybení neshledal, navíc v části tohoto žalobního bodu, která odkazuje na Příručku k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, nutno podotknout, že se nejedná o zákonný dokument, jímž jediné jsou soudy vázány, nýbrž o nezávazný dokument doporučující povahy. V tomto směru lze poukázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Azs 124/2005.

Pokud se jedná o tvrzení nedostatečně zjištěného skutkového stavu, pak Nejvyšší správní soud již dříve judikoval, že správní orgán má povinnost zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu jen tehdy, jestliže žadatel o udělení azylu alespoň tvrdí, že existují důvody v tomto ustanovení uvedené. V opačném případě žádost jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) citovaného zákona zamítne. Povinnost zjistit skutečný stav věci má pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl. (ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59) V daném případě ani nebyly navrženy skutečnosti, či důkazy relevantní pro azylové důvody.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti a krajský soud se prima facie v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Stěžovatelce byla k ochraně jejích zájmů pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyně, advokátka Mgr. Jana Hrdličková. Uvedená advokátka podala dne 15. 5. 2007 vyúčtování za poskytnuté úkony právních služeb podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V tomto vyúčtování požadovala odměnu za 2 úkony právní služby, a to za převzetí a přípravu zastupování a za doplnění kasační stížnosti v celkové částce 2150 Kč. (při částce 1000 Kč za jeden úkon právní služby a režijním paušálu po 75 Kč). Vzhledem k tomu, že ustanovená

advokátka je plátcem DPH, uplatňovala celkovou částku ve výši 2558,50 Kč. Podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu náleží mimosmluvní odměna za každý z úkonů právní služby v uvedeném ustanovení uvedených. Podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu náleží odměna za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li klientovi zástupce ustanoven soudem. Ustanovená zástupkyně však netvrdí, že se uskutečnila první poradá se stěžovatelkou, což je podmínkou přiznání odměny za uvedený úkon. Podání písemného doplnění kasační stížnosti pak je úkonem, za který náleží advokátu odměna podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Ustanovené zástupkyni tak byla přiznána odměna za jeden úkon právní služby, což spolu s náhradou hotových výdajů v částce 75 Kč za jeden úkon právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) a s připočtením DPH činí celkem částku 1279,30 Kč, která byla ustanovené advokátce přiznána.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu